

L I S

LANDSBYGDSUTVECKLING
ÅSELE KOMMUNS
STRANDNÄRA LÄGEN

*Tematiskt tillägg till Åsele kommuns
ÖVERSIKTSPLAN*

Samrådshandling 2018-08-08

Material- och plansammanställning:

Camilla Thellbro, projektsamordnare
Roger Söderström, f.d. bygginsp.

Foto framsidan:

Överst tv; flygbild Fredrika, Åsele kommun
Överst th; plats för vila, Katarina Henriksson
Nederst tv; friluftsbad, Sylve Holmgren
Nederst th; flygbild Åsele, Åsele kommun

INLEDNING

Idag ska alla kommuner i Sverige peka ut områden kring sjöar och vattendrag på landsbygden där det kan vara lämpligt att tillämpa *lättnader* från strandskyddsbestämmelserna i lagen.

Syftet med utpekandet av områden är att skapa förutsättningar för långsiktig Landsbygdsutveckling i Strandnära lägen (LIS). Målet är också att skapa ett långsiktigt hållbart skydd av strand- och vattenområden i kommunen där djur-, växt-, natur- och friluftsliv inte äventyras.

Detta dokument utgör ett tematiskt tillägg till översiktsplanen¹, för Åsele kommun.

Denna "LIS-plan" är ett tematiskt tillägg till Åsele kommuns översiktsplan.

Med LIS ges möjlighet att dra nytta av de fördelar ett strandnära läge har och därigenom erbjuda attraktiva lägen för exempelvis bostäder, fritidshus och näringsliv. Även om ett område utpekats som lämpligt för LIS undantas det inte från gällande lagstiftning. Utpekandet är dock ett starkt skäl för att det ska vara möjligt att bevilja undantag från strandskyddet. Berörda mark- och fastighetsägare ska alltså inte se LIS som ett hot utan som en möjlighet till ett utökat markutnyttjande. Ägaren avgör själv om den utökade möjligheten till dispens från strandskyddet ska utnyttjas eller inte.

Åsele kommuns LIS-plan ska ses som kommunens viljeinriktning för framtida användning av strandnära områden. Faktorer som befolkningsutveckling, befintlig markanvändning, skydd och, inte minst, befolkningens åsikter ska vägleda kommunens utpekande av LIS-områden. Planen är, liksom kommunal översiktsplanering i övrigt, inte juridiskt bindande. Den ska dock fungera som beslutsunderlag vid ansökningar om strandskyddsdispens. Den ska också ligga till grund för beslut om bygglov enligt Plan- och bygglagen (PBL) samt upphävande av strandskydd i detaljplan enligt Miljöbalken (MB). LIS-planen ska omarbetas om så krävs/är önskvärt på grund av förändrade förutsättningar.

¹ I Sverige har kommunerna ansvaret för att planera hur mark och vatten ska användas på bästa sätt och hur bebyggelsen ska utvecklas. Detta görs i form av en översiktsplan enl. 3 kap. Plan- och bygglagen (SFS 2010:900).

BAKGRUND

Arbetet med LIS-planen påbörjades 2011 genom att ärendet togs upp till kommunstyrelsen och materialinsamling påbörjades. År 2014 kom första utkastet till LIS-planen med förslag på upplägg. Samma år genomfördes initiala samrådsmöten ute i byarna för insamling av synpunkter och ytterligare underlag. År 2015 gjordes inventering av områdena. Samma år pausades arbetet och blev vilande fram tills nu. Efter att arbetet återupptagits har ytterligare ett LIS-område tillkommit i form av Norrstrand.

LAGAR OCH RIKTLINJER

Den 1 juli 2009 förändrades reglerna för uppförande av byggnader och anläggningar i strandnära läge. *Strandskyddet* har stärkts, dessutom har mer ansvar lagts på lokal nivå. Det är idag kommunen som beslutar om både undantag från strandskyddet (*strandskyddsdispens*) och upphävande av strandskyddet i samband med detaljplanering². Från och med 1 februari 2010 ska alla kommuner i Sverige också peka ut specifika områden för landsbygdsutveckling i strandnära läge, *LIS-områden*, i sin översiktsplan, förutsatt att lämpliga områden kan identifieras. Det är endast av *särskilda skäl* eller inom LIS-områden som lätnader från det generella strandskyddet kan ges. Vid en sådan dispens ska dock fri passage längs stranden³ alltid säkerställas under förutsättning att det inte är omöjligt med hänsyn till de planerade byggnadernas eller anläggningarnas funktion.

² Inom områden som omfattas av en detaljplan antagen före 1 juli 1975 krävs ingen strandskyddsdispens för att kommunen ska kunna bevilja bygglov/tillstånd. Inom områden med nyare detaljplan ska strandskyddet vara upphävt genom planen, för att det ska vara möjligt för kommunen att bevilja bygglov/tillstånd. Strandskyddet återinträder automatiskt när en detaljplan ändras eller upphävs, se vidare PBL 4 kap. 17 §.

³ Naturvårdsverket och Boverket anger att fri passage mellan strandlinje och byggnader/anläggningar ska anpassas efter de förhållanden som råder. Den ska vara bred nog att uppfattas som allemansrättsligt tillgänglig, dock minst ett tiotal meter.

Om landskapet är öppet och flackt så ska den fria passagen vara så pass bred att den uppfattas som tillgänglig för allmänheten. Passagen ska också anpassas till djurliv. Om stranden t.ex. är en viktig häckningsplats för fåglar så kan den fria passagen läggas längre från strandkanten.

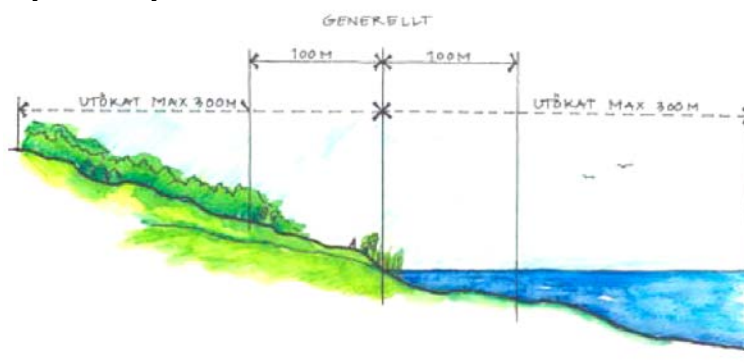
Bild: Boverket/Naturvårdsverket

Länsstyrelsen ska bevaka strandskyddets intressen vid kommunal planläggning och, när det behövs, pröva kommunala beslut om dispenser och upphävanden.

Lagstiftning som berör strandskydd, LIS och planläggning finns huvudsakligen i Miljöbalken (MB) 7 kap. (SFS 1998:808), kap. 7 och 9 samt i Plan- och bygglagen (PBL), Fastighetsbildningslagen samt Kulturminneslagen.

Strandskydd

Syftet med strandskyddet är att långsiktigt trygga människors tillgång till strandområden genom allemansrätten. Dessutom ska strandskyddet bevara goda livsvillkor för djur- och växtlivet. Det skyddade området är vanligen 100 meter från strandkanten både på land och i vattenområdet och inkluderar även undervattensmiljön. Länsstyrelsen kan under vissa omständigheter utvidga strandskyddet upp till 300 meter om det behövs för att tillgodose strandskyddets syften.

Det generella strandskyddet gäller 100 m från stranden, vid normalt vattenstånd, både på land och i vatten. Länsstyrelsen kan utvidga strandskyddet till max 300 m. *Bild: Boverket/Naturvårdsverket*

För att tillgodose syftena är det förbjudet att:

- uppföra nya byggnader eller ändra de som redan finns, så att de kan användas till något annat ändamål
- gräva eller på annat sätt förbereda för sådana byggnationer
- utföra andra anläggningar eller anordningar som strider mot strandskyddets syfte, det vill säga försämrar tillgängligheten enligt allemansrätten eller väsentligt försämrar livsvillkoren för växter och djur. Exempel på detta är båthamnar, bryggor, parkeringsplatser och golfbanor
- utföra andra åtgärder som kan skada växt- och djurliv, till exempel fälla träd, gräva eller gödsla

Brott mot strandskyddslagstiftningen (fr.o.m. 1 juli 1975) har ingen preskriptionstid; ett brott mot strandskyddslagstiftningen är ett brott oavsett hur lång tid som gått.

Strandskyddet är ett generellt skydd och gäller i hela landet. Bestämmelserna gäller oavsett om området är tät- eller glesbebyggt, om det finns gott om sjöar och vattendrag eller inte och oavsett vilka naturtyper och arter som finns i området. Naturen behöver inte vara skyddsvärd utöver det vanliga för att bestämmelserna ska gälla. Reglerna gäller vid alla kuster, sjöar och vattendrag oavsett storlek. I dag tillåter lagen inte någon avgränsning av strandskyddet efter storleken på sjöar och vattendrag. I förarbetena till MB står det uttryckligen att också "obetydliga" bäckar och tjärnar ofta har stor betydelse för den biologiska mångfalden.

Strandskyddsdispens

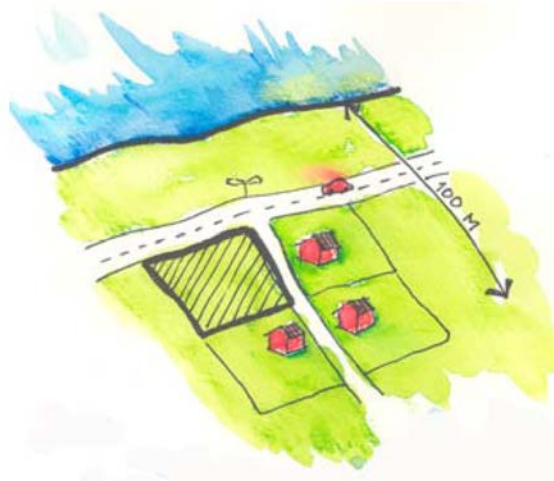
För att dispens ska kunna beviljas gäller generellt att allmänhetens tillgång till strandområden inte får försämras. Likaså får livsvillkoren för växt- och djurlivet inte väsentligt förändras. Om detta uppfylls finns möjlighet till upphävande eller dispens från strandskyddet. Dock måste även något *särskilt skäl* eller kraven för LIS uppfyllas⁴.

Särskilda skäl enl. MB 7 kap. 18b §.

Särskilda skäl för upphävande av eller dispens från strandskyddet:

- att platsen redan tagits i anspråk på ett sådant sätt som saknar betydelse för strandskyddets syften,
- att platsen genom väg, järnväg, bebyggelse, verksamhet eller annan exploatering är väl avskilt från området närmast strandlinjen,

⁴ Kravet om särskilt skäl alt. LIS gäller även för tidigare avstyckade, men ännu inte bebyggda tomtplatser i strandnära läge.

Dispens kan ges om en större väg skiljer platsen från vattnet.
Bild: Boverket/
Naturvårdsverket

- att anläggningen för sin funktion måste ligga vid vattnet och behovet inte kan tillgodoses utanför strandskyddsområdet,
- att åtgärden behövs för att utvidga en pågående verksamhet och utvidgningen inte kan genomföras utanför strandskyddsområdet,
- att området behöver tas i anspråk för att tillgodose ett angeläget allmänt intresse som inte kan tillgodoses utanför strandskyddsområdet, eller
- att området behöver tas i anspråk för att tillgodose ett annat mycket angeläget intresse.
- att området är utpekad för LIS.

Landsbygdsutveckling i strandnära läge

Med landsbygdsutveckling i strandnära läge, LIS, avses en landsbygdsutveckling som:

- är lämplig för området.
- är långsiktig.
- är av allmänt, inte enskilt, intresse.
- ger en positiv ekonomisk utveckling i ett lokalt eller regionalt perspektiv; skapar förutsättningar för näringsliv och permanent boende, långsiktiga positiva sysselsättningseffekter, ökat underlag för att upprätthålla serviceunderlaget på landsbygden etc.

ett strandområde som:

- efter en åtgärd fortfarande kan tillgodose strandskyddets syften på ett långsiktigt sätt. Detta genom att åtgärderna är begränsade i påverkan samt omfattning.
- inte är ett kust- eller kustskärgårdsområde skyddat enligt MB 7 kap. 18 e §. (Detta kriterium berör inte Åsele kommun).
- inte behövs för att säkerställa fri passage för allmänheten.

- inte försämrar förutsättningarna för djur- och växtliv.

Det som ska ligga till grund för bildande av ett LIS-område, enligt lagstiftningen, är den potentiella landsbygdsutvecklingen och strandområdets utseende samt hur dessa två kriterier kan förenas. Det gäller för såväl det slutliga beslutet i enskilda ärenden som för urvalet av lämpliga LIS-områden inom kommunen.

Regional vägledning angående LIS

Västerbottens läns länsstyrelse har tagit fram en regional vägledning av bestämmelserna för strandskyddet. I en sammanfattning av råd för arbetet med LIS-områden anges att:

- För samtliga områden i Västerbottens län, förutom kommuners centralorter samt kustkommuner exkl. inom dessa, anses ett tillägg till befintlig översiktsplan som hanterar LIS-områden, vara tillräckligt även om den befintliga översiktsplanen är gammal.
- Kommunerna bör fortsätta utvidga redan bebyggda strandområden och så långt som möjligt värna orörda stränder. Om orörda strandområden ändå ska tas i anspråk ska långsiktigt hushållstänkande råda och bebyggelsen samlas med **maximalt 300 m** mellan befintlig och ny bebyggelse. Enskilda anspråk får inte styra bostads-etableringar.
- Nya LIS-områden ska kunna pekats ut allt eftersom om underlag för detta kan presenteras. Det finns dock ett tak för fortsatt utpekande.
- Det ska vara möjligt att byta ut redan utpekade områden om förutsättningarna finns och konsekvenser för strandskyddet är rimliga.

I en komplettering av vägledningen anger länsstyrelsen att en förenklad process kan tillämpas om kommunen har en LIS-plan och det kommer in anspråk på/ansökan om etablering där lokaliseringen inte överensstämmer med planen. Förutsättningen är att etableringen har uttalad förutsättning att generera positiv utveckling för hela eller delar av kommunen och att strandskyddets syfte inte äventyras. Kommunen samråder då ärendet med länsstyrelsen, motiverar skriftligen etableringens bidrag till en utveckling av landsbygden och begär länsstyrelsens yttrande. Samråd görs därefter med berörda grannar, enl. Plan- och bygglagens krav vid upprättande av fördjupad översiktsplan. Förutsättningen för bygglov är sedan strandskyddsdispens, om vilken kommunen och länsstyrelsen måste vara eniga. Ett sådant tillkommet LIS-område förs in i kommunens översiktsplan (i Åseles fall; LIS-planen som är ett tematiskt tillägg till översiktsplanens huvuddokument) vid nästa revidering/aktualitetsförklaring.

Vidare anges två valmöjligheter om det inkomna anspråket rör ett renodlat bostadsändamål:

- Vid ny sammanhållen bebyggelse ska detaljplanläggning väljas, där frågan om upphävande av strandskyddet prövas i vanlig ordning.
- Vid maximalt fem bebyggelseetableringar kan den förenklade planprocessen tillämpas. Då spridningen av bebyggelsen ska begränsas måste kommunen i detta fall redovisa säkerställande av tillgången på fria strandområden, spridning av befintlig bebyggelse samt kvalité hos befintliga fria strandområden. Kvalitetsparametrarna är vägförekomst och strandtyp från vilka våtmarker ska exkluderas då dessa är ointressanta både för rörligt friluftsliv och exploatering. Våtmarksstränder utgör dock en väsentlig del av den totala längden insjöstränder samt stränder längs rinnande vattendrag och är särskilt värdefulla för växt- och djurliv.

ÅSELE KOMMUN

Geografi

Åsele kommun är 4 315 km² (431 500 ha) till ytan, varav 321 km² (32 100 ha) är vatten. Kommunen ligger i södra Lapplands bergkullterräng med omväxlande barrskog, myrar, sjöar och vattendrag och kan liknas vid en skål där tätorten ramas in av Ångermanälven. Tätorten ligger som en knutpunkt för flera vägar, bl.a. vägen Sju älvar från Umeå mot Borgafjäll, Ådalsleden från Kramfors samt Sagavägen från Örnsköldsvik till Mosjön. Sjöarna i kommunen är många och relativt små, men förbundna med varandra genom ett nät av bäckar och åar samt i flera fall, genom vattenreglering, till större magasin. De största vattendragen är Ångermanälven, Gide älv samt Lögde älv. Arealen skyddad natur av skilda slag inom kommunen uppgår till ca 104 km² (10 431 ha) varav 1143 ha Nationalparken Björnlandet, därav 32 ha vatten, Naturreservat (45 st) 8 947 ha varav 249 ha vatten, vattenskyddsområden 239 ha varav land 38 ha och skogligt frivilliga biotopskydd 102 ha. Inom Åsele kommun finns även ytterligare arealer som omfattas av olika allmänna intressen för natur- och kulturmiljöer. Fler och mer detaljerade uppgifter om Åsele kommun, dess natur- och kulturmiljöer, mark- och vattenanvändning etc. finns i huvuddokumentet till kommunens översiktsplan.

Befolknings- och bebyggelseutveckling

Åsele kommun har, under de senaste 50 åren, upplevt och upplever fortfarande en kraftig befolkningsminskning. Under 60- och 70-talet berodde denna minskning i första hand på utflyttning, men allt eftersom befolkningen åldrats har minskningen istället kommit att bero främst på att för få barn föds; unga söker utbildning på annan ort och återvänder inte då det saknas arbetstillfällen. All inflyttning är därför av stort värde för kommunen och varje välplanerad nyetablering för permanent boende kan ses som ett steg i rätt riktning, eller t.o.m. avgörande, ur ett långsiktigt perspektiv. Inflyttning och nybyggande signalerar framtidstro och bidrar till starkare underlag för näringslivet samt för upprätthållande och utveckling av infrastruktur och samhällsservice.

Nybyggande i kommunen signalerar framtidstro.
Foto: Rolf Jansson

Idag byggs nästan inga nya permanentbostäder inom Åsele kommun. Antalet bygglovansökningar avseende nyetableringar av fritidshus är ca fem stycken per år och berör inte sällan områden mer eller mindre i anslutning till vattendrag. Enstaka fritidshus är inte att betrakta som väsentlig i ett långsiktigt utvecklingsperspektiv, men med ett helhetsperspektiv och en väl genomtänkt struktur kring utvecklingen av fritidshusbebyggelsen ser kommunen även den som en positiv del i den långsiktiga utvecklingen av kommunen.

I Åsele kommun domineras näringslivet av den offentliga sektorn. Handel och transport utgör också en relativt stor del. Den största näringsgrenen är dock tillverkningsindustri och transportföretag som sysselsätter över 100 personer, eller 15 % vardera av antalet arbetstillfällen. Det privata näringslivet består till allra största del av små företag. Många småföretagare är aktiva inom fler än en verksamhet. Inte sällan finns det kopplingar till naturen och de lokala tillgångarna i kommunen, antingen direkt eller indirekt via exempelvis besökare som vistas i kommunen tack vare dess naturgivna förutsättningar. Turismen och särskilt naturturismen ökar också i Åsele kommun, liksom i Södra Lapplandsregionen och norra Sverige generellt. Detta innebär att det blir allt viktigare att säkerställa en långsiktigt positiv utveckling för näringslivet genom stärkta exploateringsmöjligheter såväl som genom bevarande av tillgången till orörda naturmiljöer, kulturmiljöer, växter, djur och till landskapet i stort.

BEGREPP OCH DEFINITIONER

Tydlighet är nödvändig i arbetet med utpekande av lämpliga LIS-områden för att LIS-planen ska bli ett starkt och användbart beslutsunderlag. Nyckelbegrepp definieras därför för att tydliggöra ställningstaganden och så långt det är möjligt undvika oegentligheter och feltolkningar.

Landsbygd

I och med lagstiftningen för strandskydd är det kommunernas uppgift att själva definiera vad som är landsbygd utifrån förutsättningarna i respektive kommun. Enligt OECD:s definition anses en kommun med en befolkningstäthet lägre än 105 inv./km² vara landsbygd. Sveriges kommuner och landsting definierar glesbygdskommuner som kommuner med färre än sju invånare/km² och mindre än 20 000 invånare totalt. Glesbygdsverkets definition av landsbygd grundar sig på medborgarnas tillgång till service och tidsavstånd i bilresa från tätort, vilket är en ort med minst 3000 invånare. Dessutom görs en sammanfattande

bedömning av kommunen som helhet. Med stöd av dessa definitioner bör hela Åsele kommun betraktas som landsbygd.

Vattendrag/vattenområden

Generellt strandskydd för strand- och vattenområde intill 100 m från strandlinjen vid hav sjöar och vattendrag gäller enligt lag sedan 1 juli 1975. Från och med 1 juli 1979 finns avgränsningar, gjorda av Västerbottens läns länsstyrelse, gällande de områden i länet där det generella strandskyddet ska råda (bilaga 1). I beslutet redovisas fyra olika kategorier av områden varav två berör Åsele kommun. Det anges också uttryckligen att områden som inte ryms inom någon av dessa kategorier inte heller omfattas av strandskydd.

Länsstyrelsernas avgränsningar från 1979 strider i praktiken mot den nya lagstiftningen från 2009 eftersom den senare inte redovisar någon precisering av vad ett vattendrag, strand- eller vattenområde är. Enligt nuvarande lagstiftning gäller att samtliga stränder, vattendrag och vattenområden omfattas av strandskyddsbestämmelserna oavsett storlek och läge. Förändringar är att vänta gällande dessa två motstridiga föreskrifter inom de närmaste åren. Till dess kan beslutsfattaren dock betrakta länsstyrelsens avgränsningar som gällande.

Vattenförande element i Åsele kommun.
Foto: Inga-Lill Ahlqvist

Allmänna intressen

Allmänna intressen är i detta fall företeelser, både lagskyddade och icke lagskyddade, som är av intresse för allmänheten och bör visas särskild hänsyn. Det som i detta plandokument benämns som allmänna intressen är följande:

Länsstyrelsen

- Nationalparker
- Befintliga naturreservat
- Planerade naturreservat
- Naturvårdsområde, riksintresse
- Område för friluftsliv, riksintresse
- Kulturmiljöer, riksintresse
- Rennäring, riksintresse
- Bevarandeprogram för odlingslandskapet
- Våtmarksområden/myrinventering

Naturvårdsverket, Skogsstyrelsen och SveaSkog

- Natura 2000 (landområden)
- Biotopskyddsområde
- Nyckelbiotoper
- Naturvårdsavtal
- Naturvärden
- Sumpskog
- Ekopark Kåringberget

Ekopark Kåringberget.
Foto: Sylve Holmgren

Riksantikvarieämbetet

- Fornminnen
- Byggnadsminnen

Åsele kommun

- Av allmänheten väl använda friluftsområden
- Badplatser
- Områden som omfattas av kommunens förslag till kulturminnesvårdsprogram (KMV) från 1992
- Fågellokaler

Utöver ovanstående räknas även försvarsmaktens områden som områden av allmänt intresse.

LIS-OMRÅDEN I ÅSELE

I detta avsnitt presenteras hur arbetet med att peka ut LIS-områden i Åsele kommun gått till i praktiken samt vilka kriterier och avvägningar som gjorts för att nå fram till det slutgiltiga urvalet.

Kriterier för LIS-områden

Åsele kommuns LIS-områden har valts ut baserat på följande:

- Inom området ska inga konflikter råda med andra allmänna intressen. (I aktuella områden där det finns minst ett annat allmänt intresse görs en avvägning, där det allmänna intressets värde, LIS-områdets betydelse för landsbygdsutvecklingen och strandskyddets syfte ställs mot varandra.) Allmänna intressen som Åsele kommun anser direkt ska innebära stopp för utpekande av LIS-områden är:
 - Befintliga och planerade nationalparker
 - Befintliga och planerade naturreservat
 - Natura 2000
 - Nyckelbiotoper
 - Försvarsmaktens områden

Dessutom undantar Åsele kommun:

- Områden som omfattas av områdesbestämmelser.
- Öar. *Öar inom Åsele kommun är i allmänhet så små att de helt omfattas av det generella strandskyddet. Exploatering av öar är sannolikt inte av avgörande betydelse för landsbygdsutvecklingen i kommunen och bör skyddas mot bebyggelse på grund av sin särart som strandnära områden.*

De fysiska kriterier som Åsele kommun anser bör uppfyllas är:

- Området ska ha byggnadstekniskt (för byggnader, vatten och avlopp etc.) lämpliga förutsättningar med avseende på markens geologiska/hydrologiska beskaffenhet.
- Området får inte beröras av, under överblickbar tid tänkbara, hot som exempelvis erosions- och översvänningsrisk.
- Området ska företrädesvis, *men inte nödvändigtvis*, vara beläget i närhet av befintlig bebyggelse, då detta bedöms ge större chans till långsiktigt hållbar landsbygdsutveckling än mer utspridd bebyggelse.
- Området ska företrädesvis, *men inte nödvändigtvis*, ha tillgång till befintlig infrastruktur. Tillgänglighet och anslutningsmöjlighet bör anses som rimliga ur fysiskt såväl som ekonomiskt perspektiv.

Utpekande av LIS-områden

I samarbete med Åsele byaråd tillfrågades kommunens byar (vintern 2013–2014) om förslag på LIS-områden inom den egna trakten. En stor mängd områden identifierades – de flesta som intressanta på längre sikt. Mot bakgrund av Åseles akuta behov av en LIS-plan, det omfattande inventeringsarbete som skulle krävas för att fånga upp alla de föreslagna områdena i planen samt det rådande låga trycket gällande strandskyddsdispenser beslutades att begränsa antalet områden som utpekade i planen. Bland inkomna förslag valdes de områden där intresse för strandskyddsdispens är känt av kommunen sedan tidigare. Utöver dem lades ytterligare två områden till LIS-planen. Inom dessa har strandskyddsdispens redan lämnats⁵ av Åsele kommun genom förenklad planprocess (se ovan, s. 6) med och med stöd från Länsstyrelsen.

De utvalda områdena presenteras översiktligt i en tabell och karta (se beslutsbilaga samt kartbilagor) och beskrivs ingående i form av inventeringsblanketter från genomförda fältinventeringar. Blanketterna anger områdenas naturgivna förutsättningar för att strandskyddsdispens ska kunna lämnas med syfte att främja landsbygdsutveckling.

Planhandlingen har bearbetats i enlighet med de bestämmelser som finns kring översiktsplaneprocessen i PBL. I denna process ingår, förutom samråd med berörda myndigheter, organisationer, befolkning, grannkommuner etc. samrådsredogörelser, vidare bearbetning av plandokumentet, utställning samt antagande i kommunfullmäktige. På detta sätt har kommunen kunnat fastställa ändamålsenliga och väl förankrade LIS-områden med starkt

beslutsstöd för sitt vidare utvecklingsarbete

Åsele kommun är rik på stränder med olika värden och för olika ändamål.

Foto: Katarina Henriksson

⁵ Miljö- och byggnadsnämndens beslut:
MB 2009-11-25; § 64, Dnr. 2009. PB 0189 samt
MB 2011-06-16; § 68, Dnr. 2011. PB 0046

MILJÖKONSEKVENSBEDÖMNING

Av kommunens översiktsplan ska, enligt 4 kap. 1 § PBL, framgå hur kommunen avser att följa gällande miljö kvalitetsnormer. I Åsele kommun har, i dagsläget, inget sådant arbete utförts (se översiktsplanens huvuddokument). Miljö kvalitetsnormerna för vatten ska enligt huvudregeln i 4 kap. 2 § vattenförvaltningsförordningen fastställas så att tillståndet i vattenförekomsterna inte försämras (det s.k. icke-försämringskravet) och så att god vattenstatus uppnås senast till den 22 december 2015.

Genom antagande av detta plandokument har övergripande ställningstaganden gjorts gällande miljö konsekvenser av ev. exploatering inom utpekade LIS-områden. De kriterier som fastställts för utpekande av områden syftar till att undvika eller i varje fall minska negativa konsekvenser för såväl människa som natur på land och i vattnet. Vid varje dispens- och bygglovsärende i strandnära område prövas lämpligheten av det specifika exploateringsföretaget inom det aktuella LIS-området enl. bestämmelserna i MB.

Sådan som kan orsaka negativ påverkan på vattendrags och sjöars status vid nybyggnation är ras, skred, översvämningar och effekter av dessa, avloppslösningar, vägdragning, schaktning och grävarbeten etc. i anslutning till fastigheten. Kommunen kommer att ta hänsyn för att uppfylla miljö kvalitetsnormer, minst icke-försämringskravet, för berörda vattendrag, bl.a. genom riktlinjer för vatten och avlopp.

Markerna i Åsele kommun är generellt relativt stabila moränmarker. Områden där det kan bedömmas finnas risk för ras, skred och översvämning pekas inte ut som lämpliga för LIS.

Tillgången till dricksvatten av god kvalitet är bra i Åsele kommun. Där det är möjligt löses dricksvattenfrågan gemensamt, genom anslutning till kommunalt dricksvattennät eller andra lösningar.

För att skydda miljö och människor måste avloppsvatten renas. En större avloppsanläggning renar generellt bättre än flera små. Därför ser kommunen gärna att avlopp, om det är möjligt, planeras med målet att hitta gemensamma lösningar som klarar gällande funktionskrav.

Om ytterligare fakta kring status för natur- och kulturmiljö på land och/eller i vatten framkommer kan utpekade LIS-områden komma att ändras eller helt tas bort.

SÖDRA LAPPLAND

Åsele kommun
919 85 Åsele
Tel: 0941-140 00
Fax: 0941-140 01
Hemsida: www.asele.se
E-post: kommun@asele.se
Besöksadress: Vasagatan 5
Org. nr.: 212000-279